

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0053 van 9 april 2013
in de zaak 2010/0263/SA/1/0244

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Nathalie JONCKHEERE en Marc VAN PASSEL
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Frankrijklei 146
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkommende
partijen:*

1. de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5
waar woonplaats wordt gekozen

2. de [REDACTED], vertegenwoordigd door het college van burgemeester en
schepenen, met zetel te [REDACTED]

3. het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] [REDACTED], met
zetel te [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Luc RENIER
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Casterstraat 70/1

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 11 maart 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 11 februari 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■ van 26 oktober 2009 wel ontvankelijk verklaard, maar niet ingewilligd.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■ van 26 oktober 2009 haar rechtskracht herneemt en aan de eerste tussenkomende partij een vergunning verleend voor het verkavelen van drie kadastrale percelen in elf loten, waarvan acht voor halfopen bebouwing en drie voor open bebouwing.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te ■■■, ■■■ zn. en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie D, nummers 471P, 471Y, 474A, 474D en 474F .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 juni 2010, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Natalie JONCKHEERE, die loco advocaat Marc VAN PASSEL verschijnt voor de verzoekende partij, de heer Tom ROOSEN, die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Wim MERTENS, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en advocaat Luc RENIER, die verschijnt voor de tweede en de derde tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De nv KOLMONT WOONPROJECTEN vraagt met een op 3 mei 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 18 mei 2010 de eerste tussenkomende partij voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen. De eerste tussenkomende partij werd verzocht om de nodige stukken betreffende haar hoedanigheid bij te brengen.

De eerste tussenkomende partij heeft een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, evenals het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, bij haar uiteenzetting ten gronde gevoegd. De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst van de eerste tussenkomende partij ontvankelijk voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

2.

De [REDACTED], vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, en het college van burgemeester en schepenen van de [REDACTED] vragen met een op 18 mei 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 25 mei 2010 de tweede tussenkomende partij voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen. De tweede en derde tussenkomende partij werden verzocht om de nodige duidelijkheid te verschaffen omtrent hun hoedanigheid.

Op de openbare terechtzitting van 21 juni 2010 bevestigt de raadsman van de tweede en derde tussenkomende partij dat de tussenkomst geldt zowel voor de [REDACTED] als voor het college van burgemeester van schepenen van de [REDACTED]. De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst van de tweede en derde tussenkomende partij ontvankelijk voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 27 mei 1982 verleent de derde tussenkomende partij een verkavelingsvergunning met betrekking tot een perceel gelegen aan de [REDACTED] te [REDACTED], waarin wordt opgelegd gratis grondafstand te doen van de in die verkavelingsvergunning opgenomen loten 9 en 10.

In een eerste verkavelingsaanvraag van de eerste tussenkomende partij, die uiteindelijk wordt ingetrokken, is lot 9 van de verkavelingsvergunning van 27 mei 1982 bestemd voor wegeninfrastructuur.

In december 2007 dient de eerste tussenkomende partij opnieuw een verkavelingsaanvraag in, waarbij hetzelfde lot 9 opnieuw voor wegeninfrastructuur wordt bestemd. Deze aanvraag wordt geweigerd op 14 juli 2008.

Op 8 april 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij de derde tussenkomende partij een aanvraag in voor een vergunning voor *“het verkavelen van drie kadastrale percelen in elf loten waarvan acht voor half-open bebouwing en drie voor open bebouwing”*.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan ‘Hasselt-Genk’, gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 11 mei tot en met 9 juni 2009, dient de verzoekende partij één van de 40 bezwaarschriften in. De bezwaren hebben in hoofdzaak betrekking op de bebouwingstypologie, de oppervlakte van de percelen, de hoogte van de

bebouwing, de veiligheid die in het gedrang komt door het bufferbekken, de belemmerde toegang tot ■■■ 2, het toenemend verkeer en de discussie rond de eigendomstitel van het perceel waarop de weg wordt aangelegd.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert voorwaardelijk gunstig op 13 februari 2008.

De dienst patrimonium van de ■■■ adviseert voorwaardelijk gunstig op 15 april 2009.

De dienst Infrastructuur, afdeling Waterlopen, van de provincie Limburg adviseert voorwaardelijk gunstig op 19 mei 2009.

De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert voorwaardelijk gunstig op 26 mei 2009.

De mobiliteitscel adviseert voorwaardelijk gunstig op 15 juni 2009.

De GECORO adviseert voorwaardelijk gunstig op 30 juni 2009.

Op 25 augustus 2009 adviseert de derde tussenkomende partij als volgt voorwaardelijk gunstig:

“ ...

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen de bezwaarschriften als volgt beoordeelt;

1. De halfopen bebouwing is in de onmiddellijke omgeving niet aanwezig. Een halfopen bebouwing is een zachte vorm van verdichting en kan toegelaten worden op plaatsen waar ze ruimtelijk verantwoord zijn. De halfopen bebouwingen vormen één totaalconcept ter afwerking van de pijpenkop. De combinatie van een hoofdgebouw en bijgebouw die op elkaar moeten aansluiten zorgt voor een vormelijk geheel zonder dat een overdreven bouwvolume wordt gecreëerd.

Dit bezwaar is ongegrond.

2. De voorziene loten hebben een oppervlakte tussen de 4a en de 16a. De bezwaarindiener stelt dat deze oppervlakte te klein is in vergelijking met de percelen in de omgeving. De percelen van ca. 4a zijn inderdaad kleiner dan de percelen in de omgeving.

De percelen van 7a en groter zijn vergelijkbaar met een aantal percelen in de onmiddellijke omgeving. Als buitengebiedgemeente dienen we te streven naar een dichtheid van 15 woningen per ha. De 'kop' van de verkaveling heeft een dichtheid van 16 woningen per ha. In zijn totaliteit wordt de dichtheid van 15 woningen per ha benaderd.

De voorliggende verkaveling is niet excentrisch gelegen in de woonkern. De voorgestelde dichtheid is aanvaardbaar in deze omgeving. Dit bezwaar is ongegrond.

3. In de omgeving komen overwegend woningen voor met 1 bouwlaag en een zadeldak.

Een zadeldak over de gelijkvloerse bouwlaag kan een bouwvolume creëren dat groter is dan hetgeen voorgesteld wordt in de huidige verkaveling. In het kader van de EPB-wetgeving en het duurzaam gebruik van de ruimte is men genooddacht om compacter te bouwen (bouwen in de hoogte in plaats van een grotere grondoppervlakte). Voor de halfopen bebouwing wordt de bouwdiepte beperkt tot 9,5 m op de verdieping en zelfs 7,5 m voor de loten grenzend aan de tuinen van de woningen langs de ■■■. De geringe

bouwdiepte op de verdieping laat voldoende lichtinval toe zonder dat er ramen in de zijgevel noodzakelijk zijn. Bij lot 7 en 8 grenzen de zijtuinstroken aan achtertuintroken. De zijtuinstroken zijn echter ruim, 10,8 m. En door de verschuiving van de zones voor bijgebouwen, is het mogelijk om op het gelijkvloers aan 4 zijden lichtinval te bekomen en het aantal ramen aan de kant van de zijtuinstrook te beperken. Voor lot 3 is de afstand tussen de bebouwing langs de ■■■■ en de nieuwe bebouwing ruim.

De woning ■■■■ is ver naar achter ingeplant maar bevindt zich nog op een ruime afstand van lot 11. Voor de andere loten grenzen achtertuinten tegen de achtertuinten van de bestaande bebouwing. De nokhoogte wordt voor de open bebouwing beperkt tot 9,5m en bij de halfopen kan 50% van het hoofdvolume als plat dak worden uitgevoerd wat de nokhoogte ook kan beperken. Dit bezwaar is ongegrond.

4. In de bezwaarschriften wordt gesteld dat het bufferbekken vervuiling tot gevolg heeft.

Dit bezwaar heeft geen betrekking op de ruimtelijke ordening. De woning ■■■■ is gericht naar de ■■■■. Ook in het verleden kon er geen gebruik gemaakt worden van een toegang aan de linkerzijde van de woning daar dit privaat eigendom van de gemeente betreft. Dit bezwaar is ongegrond.

5. Het bufferbekken is een gevaar voor de veiligheid. Door het plaatsen van een afsluiting rond het bufferbekken kan deze veiligheid gegarandeerd worden. Dit bezwaar is niet als dusdanig tegen het ontwerp gericht maar kan verholpen worden door het opleggen van een voorwaarde.

6. In de voorliggende verkaveling worden 11 nieuwe kavels voorzien. Samen met de verkaveling aan de noordzijde van de ■■■■ zal hier een toename van het verkeer waar te nemen zijn. In afwachting van de verbreding van de ■■■■ kunnen verkeerstechnische ingrepen een oplossing bieden. De verkeerssituatie werd besproken op de mobiliteitscel van 15 juni 2009. Dit bezwaar is niet als dusdanig tegen het ontwerp gericht maar er bestaan verkeerstechnische oplossingen indien dit nodig mocht zijn.

7. De dimensionering van de riolering is in detail onderzocht door de dienst patrimonium voor de definitieve aanvaarding van het wegenisdossier. Het dossier bevat een wegenisplan met dwarsprofielen en een rioleringsplan. Dit bezwaar is ongegrond.

8. Het verdwijnen van rust en milieu. De voorliggende percelen zijn in het gewestplan vastgelegd als woongebied. De bestemming is hier wonen. Het perceel is reeds volledig omsloten door bebouwing. Door hier woningen te voorzien kunnen er elders grotere eenheden open ruimte gevrijwaard blijven die vanuit milieustandpunt (mens, landschap, natuur) een grotere waarde hebben. De verkavelaar dient het bos dat verdwijnt te compenseren.

Dit bezwaar is ongegrond.

9. De omschrijving 'het betreft een verkaveling voor woningbouw of voor het opstellen van vaste of verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning worden gebruikt'. Het betreft hier een standaard formulering bij openbare onderzoeken voor verkavelingen. In de voorschriften is duidelijk opgenomen dat het om loten voor ééngezinswoningen gaat.

10. De waardevermindering van de eigendom is geen element dat betrekking heeft op de ruimtelijke ordening. Hier dient niet over beraadslaagd te worden.

11. De eigendom van [REDACTED] wordt door de verkaveling in twee delen verdeeld. Ook in de bestaande situatie wordt zijn eigendom verdeeld door een strook die eigendom is van de gemeente. Dit bezwaar heeft geen betrekking op het ontwerp.

12. Het dossier bevat de verkoopsovereenkomst waarin de koper volmacht wordt verleend voor de verkavelingsvergunning. Dit bezwaar is ongegrond.

13. In een bezwaarschrift wordt vermeld dat de gemeenteground wordt verkocht aan een bouwpromotor. Dit is echter niet correct. De gronden worden niet verkocht.

Dit bezwaar heeft geen betrekking op het ontwerp.

...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

Overwegende dat de aanvraag het verkavelen van 3 kadastrale percelen in 11 loten waarvan 8 voor half-open en 3 voor open bebouwing beoogt;

Overwegende dat het goed gelegen is in de landelijke woonkern van [REDACTED];

Overwegende dat de omgeving bestaat uit eengezinswoningen in open bouwvorm; dat de perceelsbezetting relatief klein is;

Overwegende dat in de omgeving reeds pijpenkoppen aanwezig zijn ([REDACTED], [REDACTED]);

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Loten 1,2 en 3

Overwegende dat de loten 1, 2, 3 en de voorgestelde bebouwingstypologie in overeenstemming zijn met de omgeving; Overwegende dat de oppervlakte van de loten vergelijkbaar zijn met percelen in de omgeving;

Loten 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 en 11

Overwegende dat ten opzichte van de vorige verkavelingaanvraag de bebouwbare zone verder gedefinieerd wordt in een zone voor hoofd- en bijgebouwen en de pijpenkop wordt verbreed;

Overwegende dat 'de kop' van de verkaveling bestaat uit halfopen bebouwing rond een 'plein'; dat een halfopen bebouwing een zachte vorm van verdichting is en kan toegelaten worden op plaatsen waar ze ruimtelijk verantwoord zijn;

Overwegende dat de halfopen bebouwingen één totaalconcept vormen ter afwerking van de pijpenkop; dat de combinatie van een hoofdgebouw en bijgebouw die op elkaar moeten aansluiten zorgt voor een vormelijk geheel zonder dat een overdreven bouwvolume wordt gecreëerd; dat de beperking van de bouwdiepte op de verdieping en de schakeling van de volumes voldoende lichtinval mogelijk maakt zonder de privacy van de omwonenden te schenden; Overwegende dat de pijpenkop werd verbreed; dat dit de circulatie ten goede komt en de indruk van het "plein" versterkt;

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

BESCHIKKEND GEDEELTE

GUNSTIG voor het verkavelen van 3 kadastrale percelen in 11 loten waarvan 8 voor half-open en 3 voor open bebouwing.

VOORWAARDEN

De voorschriften door de aanvrager gevoegd bij de aanvraag moeten nageleefd worden, aangevuld met volgende voorwaarden:

- *Als dakmateriaal voor de hellende daken kan buiten pannen of leien, ook zonnepanelen toegestaan worden.*
- *Er kan pas een verkavelingsvergunning afgeleverd worden van zodra het technische wegendossier definitief aanvaard is door de gemeenteraad.*
- *Het advies van de dienst patrimonium van de gemeente inzake de wegenis aanleg en riolering dient strikt nageleefd te worden.*
- *Enkele langspaarkeerplaatsen te voorzien met grasdallen in de groene berm voor bezoekers parkeren.*
- *Het bufferbekken dient afgesloten te worden in het kader van de veiligheid.*
- *De individuele woningen moeten overeenkomstig onderstaande aandachtspunten ontworpen:*
 - *hemel- en afvalwater moet gescheiden worden aangesloten d.m.v. kleurcodering op RWA riolering (regenwaterafvoer - blauw) resp. DWA riolering*
 - *(droogweerafvoer - rood/bruin);*
 - *de afwatering moet voldoen aan de GSV;*
 - *hergebruik van hemelwater uit de hemelwaterputten is verplicht;*
 - *verharde oppervlakken voor opritten en parkings worden bij voorkeur waterdoorlatend aangelegd of wateren af naar de onverharde randzones.*
 - *De infiltratiegracht/bekken moet minimaal 30 cm dekking behouden boven de hoogste grondwaterstand (aan te tonen), en moet vlak of in tegenhelling worden aangelegd. Bodem en wanden moeten in waterdoorlatende worden uitgevoerd en bij voorkeur ingezaaid met gras.*

- *De vergunning wordt verleend op grond van artikel 90bis, §5, derde lid, van het Bosdecreet en onder de voorwaarden zoals opgenomen in het hierbij gevoegde compensatieformulier met nummer: COMfP /07 /0370/LI*
 - *De bosbehoudsbijdrage van 13109,58 € dient binnen de 4 maanden vanaf de datum waarop gebruik mag gemaakt worden van deze vergunning gestort te worden op het rekeningnummer van het Agentschap voor Natuur en Bos, zoals vermeld op het overschrijvingsformulier als bijlage bij deze vergunning.*
 - *Wanneer de compensatiemaatregel volledig is uitgevoerd, kan de vergunninghouder hiervan een attest bekomen bij de provinciale afdeling van het Agentschap voor Natuur en Bos geattesteerd.*
 - *De te ontbossen oppervlakte bedraagt 6621m². De verkavelaar kan zelf niet overgaan tot ontbossing, tenzij de ontbossing nodig voor de aanleg van de wegen indien de verkavelingsvergunning gelijkgesteld is met de stedenbouwkundige vergunning, of tenzij na het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing.*
 - *De te behouden beboste groene ruimte bedraagt 0 m².*
 - *De verkavelingsvergunning laat slechts vervreemding toe nadat volledige compensatie werd gegeven. De verkavelaar moet nadat volledige compensatie werd gegeven bij het Agentschap voor Natuur en Bos een attest aanvragen. Dit attest moet bij de verkoop van de kavels aan de koopakte toegevoegd worden. Uit het attest van het college van burgemeester en schepenen moet blijken dat, voor de volledige verkaveling of voor de betrokken verkavelingsfase, het geheel van de lasten uitgevoerd is of gewaarborgd is door de storting van een afdoende financiële waarborg of een door een bankinstelling op onherroepelijke wijze verleende afdoende financiële waarborg. Dit impliceert eveneens het voldoen aan het compensatievoorstel, dat als voorwaarde gehecht is aan de verkavelingsvergunning.*
- ...

De gemeenteraad van de tweede tussenkomende partij keurt op 27 augustus 2009 de rooilijnplannen en de plannen van de wegenis en infrastructuurwerken voor de verkaveling definitief goed, na een openbaar onderzoek waarin geen bezwaren worden ingediend.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert als volgt voorwaardelijk gunstig op 14 oktober 2009:

“ ...

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van 24/08/2009 een uitgebreid gemotiveerd voorwaardelijk gunstig advies verleent; dat ik volledig kan instemmen met de overwegingen die geleid hebben tot dit advies; dat de aanvraag past in het geschetste wettelijk en stedenbouwkundig kader daar de schaal, de bestemming en uitvoeringswijze bestaanbaar blijven met de vereisten van een goede perceelsordening en met de stedenbouwkundige kenmerken van de omgeving mits de voorwaarden vermeld in het advies van het college van burgemeester en schepenen strikt wordt nageleefd; ...

Advies

Gunstig

- *Voor het verkavelen van de gronden in 11 loten waarbij 8 loten worden voorzien voor halfopen en 3 voor open bebouwing.*
- *Voor de bijhorende wegenis- en rioleringswerken*

Voorwaarden

- *De voorschriften door de aanvrager gevoegd bij de aanvragen, aangevuld met de bijkomende voorschriften opgelegd door het college van burgemeester en schepenen moet gevolgd worden.*
- *De voorwaarden vermeld in het advies van het college van burgemeester en schepenen moet strikt worden nageleefd.*
...”

De derde tussenkomende partij verleent op 26 oktober 2009 onder voorwaarden een verkavelingsvergunning aan de eerste tussenkomende partij en neemt ter motivering haar voormeld gunstig preadvies van 25 augustus 2009 over.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 30 november 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 21 januari 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij het beroep in te willigen, zij het alleen maar omwille van de “*onduidelijkheid omtrent het eigendomsrecht van lot 13. Het bezwaar dat hieromtrent werd ingediend werd door het college van burgemeester en schepenen ... weerlegd ... voor de percelen [REDACTED] en [REDACTED] (maar) inzake het perceel [REDACTED] bevat het dossier echter geen eigendomsbewijs of een document waaruit blijkt dat de eigenaar gemachtigd is. Ter zake is het dossier onvolledig.*”

Na de hoorzitting op 26 januari 2010 beslist de verwerende partij op 2 februari 2010 als volgt om het beroep niet in te willigen en stelt ze dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen haar rechtskracht herneemt, onder de bijkomende voorwaarde dat de verkavelingsloten alleen kunnen verkocht worden wanneer de wegenis met uitrusting is aangelegd en uitgevoerd:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag het verkavelen van gronden omvat in 11 loten waarbij 8 loten worden voorzien voor halfopen en 3 voor open bebouwing; dat de eigendom van beroeper onmiddellijk paalt aan deze verkaveling;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een voorwaardelijk gunstig advies verleenden; dat er een aantal voorwaarden opgelegd worden om tegemoet te komen aan de opmerkingen om de veiligheid van rondom het bufferbekken te garanderen;

Overwegende dat op 27 mei 1982 de [REDACTED] aan de heer [REDACTED] een verkavelingsvergunning verleende waarin een last van kostenloze grondafstand opgelegd werd; dat het onder meer het perceel betrof waarop de weg wordt aangelegd in de huidige verkavelingsaanvraag; dat deze strook grond de eigendom van de beroeper, die zijn

terrein in 1995 heeft aangekocht van de heer [REDACTED], doorsnijdt, dat de verkavelingsvergunning van 1982 nooit werd uitgevoerd en bijgevolg vervallen is; dat op 5 juni 2008 de beroeper overgegaan is tot dagvaarding van de gemeente opdat de toenmalige grondafstand aan de gemeente nietig zou worden verklaard; dat de procedure momenteel hangende is voor de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt;

Overwegende dat het bezwaar, dat hieromtrent ingediend werd in het kader van het openbaar onderzoek door het college van burgemeester en schepenen als volgt weerlegd werd: “het dossier bevat de verkoopsovereenkomst waarin de koper volmacht wordt verleend voor de verkavelingsvergunning”; dat dit klopt voor de percelen [REDACTED] en [REDACTED]; dat inzake het perceel [REDACTED] de gemeente een akte van grondafstand heeft bijgebracht;

Overwegende dat de deputatie de verkaveling ruimtelijk aanvaardbaar acht; dat de verkaveling in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening; dat een verkavelingsvergunning steeds wordt verleend onder voorbehoud van burgerlijke rechten tussen onderscheiden eigenaars; dat de deputatie aan de verkavelingsvergunning ter bescherming van de belangen van de toekomstige kopers/bouwers, de bijkomende voorwaarde kan verbinden dat de verkavelingsloten enkel kunnen verkocht worden wanneer de wegenis met uitrusting is aangelegd en uitgevoerd;

*Overwegende dat het beroep niet kan ingewilligd worden; dat vervolgens de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 26 september 2009 houdende verlening van de voorwaardelijke verkavelingsvergunning aan [REDACTED] NV wordt bevestigd;
...”*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing.

De Raad oordeelt echter dat de excepties van de tussenkomende partijen alleen onderzocht en beoordeeld moeten worden wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen. Zoals hierna zal blijken, is dit niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing alleen schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat zij meent te lijden, als volgt:

“ ...

Eenmaal de werken zijn uitgevoerd, zullen zij niet meer ongedaan kunnen worden gemaakt en zullen zij nog hooguit aanleiding kunnen geven tot schadevergoeding mocht blijken dat zij ten onrechte zijn aangevat.

Een vervangende schadevergoeding zal de heer [REDACTED] evenwel op geen enkele manier genoegdoening kunnen verschaffen, gezien de enorme hinder en nadelen die voor hem voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de vergunning.

40.

De voorgenomen verkaveling heeft een enorme impact op het terrein van de heer [REDACTED] en zijn woon- en leefklimaat.

De eigendom van de heer [REDACTED] wordt als het ware doorsneden door de weginfrastructuur van de verkaveling. Het vroegere lot 9 van de verkavelingsvergunning van 27 mei 1982, dat thans het voorwerp uitmaakt van een eigendomsbetwisting tussen de heer [REDACTED] en de gemeente, is op heden geïntegreerd in de tuin van de heer [REDACTED] en is mede bepalend voor het uitzicht dat hij heeft over zijn achtergelegen percelen [REDACTED].

Deze rustige en groene onmiddellijke omgeving, hetgeen de heer [REDACTED] precies heeft beoogd met de aankoop van de achtergelegen percelen, zal worden vervangen door een wegaanleg dwars door zijn gronden, waarlangs zich een verkeersstroom zal begeven om de loten 4 t/m 11 te bereiken. Deze verkeersstroom loopt langsheen de tuin en op geringe afstand van de woning van de heer [REDACTED], die vrij ver naar achter gelegen is. Uiteraard stoort dit de privacy en het leef- en woonklimaat van de heer [REDACTED].

Tevens verliest de heer [REDACTED] de toegang aan de linkerzijde van zijn woning. De beslissing van de gemeente stelde in dit verband ten onrechte dat het hierbij een strook grond in eigendom van de gemeente betreft en de heer [REDACTED] ook op heden reeds geen gebruik kan maken van de toegang aan de linkerzijde. De bestreden beslissing beperkt zich ertoe te verwijzen naar de (voor vernietiging vatbare en aldus in het hypotheekregister ingeschreven) akte van grondafstand en gaat voor het overige niet in op de concrete hinder en nadelen in hoofde van de heer [REDACTED].

...

Vooreerst zorgt dit voor een zware negatieve invloed op de privacy van de heer [REDACTED]. Door het halfopen karakter van de bebouwing op lot 11 zullen vensters gemaakt worden in de muur die uitkijkt op zijn perceel. Dit geeft uiteraard een hinderlijke inkijk in de woning en ook in de tuin.

42.

Door de keuze voor halfopen bebouwingen wordt tevens het karakter van de wijk aangetast. Halfopen bebouwingen zijn in deze residentiële buurt nergens te vinden.

Bovendien is het ontwerp van verkaveling onevenwichtig in die zin dat aan de ene zijde van de woning van de heer [REDACTED] enkel alleenstaande woningen staan en aan de andere zijde enkel halfopen bebouwingen worden voorzien. De verkaveling integreert zich aldus niet in de reeds bestaande residentiële buurt. Het karakter van de wijk wordt aangetast hetgeen tevens een invloed heeft op de waarde van de reeds bestaande woningen. Bovendien is de grootte van de percelen ook kleiner dan wat in de omgeving gangbaar is.

...

44.

De verkaveling doet voorts vragen rijzen inzake mobiliteit. De bestaande weginfrastructuur van de ■■■■ volstaat niet om de belasting van de extra wagens voor de woningen uit de verkaveling te verwerken. Ook de mobiliteitscel is op 15/6/2009 tot deze conclusie gekomen.

Mogelijk zou op termijn de weg kunnen worden verbreed, doch dit staat op heden geenszins vast en neemt bovendien niet weg dat op korte termijn aanzienlijke hinder te verwachten is.

45.

De heer ■■■■ vreest tenslotte dat de gracht voorzien aan de linkerzijde van zijn terrein een bron zal zijn van vervuiling, zoals ook voor de grachten langs de ■■■■ geldt.

...

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

Verder moet worden aangetekend dat met het bestreden besluit geen stedenbouwkundige vergunning wordt toegekend, maar slechts een verkavelingsvergunning wordt toegestaan. Voor zover er al nadelen zouden optreden voor de verzoekende partij, vloeien deze alleszins niet rechtstreeks voort uit het bestreden besluit. Pas wanneer de op te richten woningen effectief zullen worden vergund, kunnen zich eventueel nadelen in kader van nabuurschap voordoen ...

De verwerende partij wenst hier tegen in te brengen dat deze nadelen louter beweringen zijn die niet worden hard gemaakt of gestaafd met concrete overtuigingsstukken, dan wel dat ze alleszins de vereiste ernst en moeilijke herstelbaarheid ontberen om een schorsing van het bestreden besluit te rechtvaardigen. Er kan trouwens worden opgemerkt dat al de beweerdde nadelen reeds in het bezwaarschrift van de verzoekende partij, ingediend in het kader van het openbaar onderzoek, werden kenbaar gemaakt en dat het college van burgemeester en schepenen in zijn eerder voorwaardelijk vergunningsbesluit uitdrukkelijk hierop is ingegaan en deze bewaren als ongegrond heeft weerlegd.

Er kan terzake dus worden verwezen naar de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van ■■■■ (zie feiten uiteenzetting, punt 6). Hierin werd o.m. gesteld dat de woning van de verzoekende partij (■■■■ 20) ver naar achter is ingeplant, maar zich nog bevindt op een ruime afstand van lot 11, dat deze woning gericht is naar de ■■■■ en er ook in het verleden geen gebruik gemaakt kon worden van een toegang aan de linkerzijde van de woning (aangezien dit privaat eigendom van de gemeente betreft), dat de geringe bouwdiepte op de verdieping voldoende lichtinval toelaat zonder dat er ramen in de zijgevel noodzakelijk zijn, dat in afwachting van de verbreding van de ■■■■ verkeerstechnische ingrepen een oplossing kunnen bieden voor het toenemende verkeer, zoals aangegeven door de mobiliteitscel en dat de eigendom van verzoeker ook in de bestaande situatie wordt verdeeld door een strook die eigendom is van de gemeente. De beweerdde nadelen van de verzoekende partij werden m.a.w. reeds gemotiveerd weerlegd in het eerdere besluit van het college van burgemeester en schepenen, dat werd bevestigd met het alhier bestreden besluit van de deputatie.

Verder moet worden aangetekend dat:

- de beweerdde nadelen i.v.m. privacyhinder en aantasting van het woon- en leefklimaat niet alleen niet worden hard gemaakt, maar dat evenmin is aannemelijk gemaakt dat deze nadelen dermate zwaarwichtig en ernstig zouden zijn om een schorsing te

verantwoorden; de beweerdde nadelen komen eerder over als normale of minstens aanvaardbare “ongemakken” die eigen zijn aan de realisatie van een nieuw verkavelingsproject in een binnengebied - overigens bestemd als woongebied volgens het gewestplan - dat zich daartoe uitstekend leent

- het bijkomende verkeer door de realisatie van de verkaveling niet dermate hinderlijk lijkt om van een ernstig nadeel te kunnen spreken*
 - de beweerdde waardevermindering van de bestaande woningen, voor zover deze zich al zou manifesteren, een louter financieel en dus herstelbaar nadeel uitmaakt*
 - de beweringen als zou de verkaveling het karakter van de wijk aantasten, er hinder zou zijn door het toenemende verkeer en er risico zou zijn op vervuiling van de geplande gracht hoe dan ook niet overkomen als ernstige nadelen die voortvloeien uit het bestreden besluit en die een schorsing rechtvaardigen.*
- ...”*

De tussenkomende partijen voegen hier nog aan toe:

“ ...

Verzoekster in tussenkomst benadrukt dat deze nadelen louter beweringen zijn die niet worden hard gemaakt of gestaafd met concrete overtuigingsstukken, dan wel dat ze alleszins de vereiste ernst en moeilijke herstelbaarheid ontberen om een schorsing van het bestreden besluit te rechtvaardigen.

...

** De hinder die de heer [REDACTED] afleidt uit de bestreden beslissing is in essentie gericht tegen de latere stedenbouwkundige vergunningen die in het raam van de verkavelingsvergunning mogelijks kunnen worden afgeleverd maar houden geen rechtstreeks verband met de bestreden beslissing.*

** Bovendien heeft de heer [REDACTED] een verkavelingsvergunning van 5 januari 2009 m.b.t. de drie percelen, gelegen pal aan de rechterzijde van zijn eigendom, niet bestreden (stuk 13).*

Daartegen had hij nochtans ook bezwaar ingediend tijdens het openbaar onderzoek. De inhoud van die bezwaren was gelijkaardig aan de inhoud van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij hier aanhaalt.

** Op 27 augustus 2009 heeft de gemeenteraad van [REDACTED] de rooilijnplannen voor de verkaveling ontsluiting van gronden gelegen tussen de [REDACTED] - [REDACTED] – [REDACTED] goedgekeurd (zie stuk 14). Daartegen heeft de heer [REDACTED] niets ondernomen.*

...

Ook hier dient de N.V. [REDACTED] vast te stellen dat de heer [REDACTED] opnieuw terugkomt op zijn procedures voor de burgerlijke rechter ter discussie van het eigendomsrecht van een deel van de percelen. Het moet benadrukt, de gronden zijn in eigendom van de gemeente en zakelijke discussies spelen niet mee op het vlak van het vergunningenbeleid.

Er is dus geen sprake van een wegaanleg ‘dwars door zijn gronden’.

De heer [REDACTED] kan geen nadeel ontlenen dat betrekking heeft op percelen die tot de eigendom van de gemeente behoren. Het is niet omdat de heer [REDACTED] al jaren onrechtmatig percelen van de gemeente gebruikt, dat hij op basis daarvan nu een rechtmatig nadeel kan invoeren.

...

De heer ■■■ stelt dat op de wegeninfrastructuur zich verkeer zal begeven om de loten vier tot en met elf te bereiken. Het gaat hier met andere woorden om een zeer beperkte toegang tot slechts 8 loten. Het valt niet in te zien hoe dit een 'enorme impact' op het woon- en leefklimaat zal veroorzaken in hoofde van de heer ■■■.

Tenslotte is het inherent aan de bestemming woongebied dat men te maken heeft met af- en aan-gerij van bewoners.

...

De heer ■■■ maakt niet waarschijnlijk en toont niet met concrete gegevens aan met welke intensiteit er voertuigen zullen passeren langs zijn eigendommen.

De heer ■■■ geeft zelfs geen concrete afstand van deze verkeerstroom ten opzichte van zijn tuin, noch ten aanzien van zijn woning aangeduid. Hij spreekt enkel van een 'geringe afstand' maar beperkt zich tot vaagheden.

...

Indien de aanleg van de wegenis niet wordt verwezenlijkt, heeft de heer ■■■ sowieso geen mogelijkheid om via de linkerzijde van zijn perceel de ■■■ te bereiken!

In huidige omstandigheden kan de heer ■■■ de ■■■ niet via de linkerzijde van zijn woning bereiken want dan moet hij over eigendom van de ■■■. Wat men niet heeft, kan ook niet worden ingeroepen als een belang dat men dreigt te verliezen.

...

De heer ■■■ beweert dat de halfopen bebouwingen een 'zware negatieve invloed' hebben op zijn privacy. Ook hier vervalt beroeper in superlatieven om iets aan te klagen wat in woongebied tot de normale lasten behoort.

De heer ■■■ poneert wel maar toont niet aan met concrete gegevens of de zichten werkelijk van die aard zijn om een 'zware negatieve invloed' te hebben. Men vermeldt enkel de afstand van de halfopen bebouwingen tot de perceelsgrens.

...

Het 'karakter van de wijk' kan onmogelijk een persoonlijk nadeel vormen. Bovendien wordt dit 'karakter' niet gestaafd met fotomateriaal waaruit dit zou moeten blijken, waardoor het niet concreet is.

De waarde van zijn woning is eerder een financieel nadeel. Een louter financieel kan volgens uw Raad niet als moeilijk te herstellen worden aangemerkt. (R.vV nr. S/2010/0003 van 24 februari 2010, in de zaak 2009/0090/SA/3/0052)

...

De heer ■■■ vreest dat de gracht voorzien aan de linkerzijde van zijn terrein een bron zal zijn voor vervuiling, zoals ook voor de grachten langs de ■■■ geldt.

De heer ■■■ 'vreest', waardoor hij zelf al aangeeft dat het helemaal niet zeker is dat zijn ingeroepen nadeel zich zal voordoen.

De heer ■■■ bewijst niet waaruit deze vervuiling zal bestaan. Oppervlaktewater kan al zeker geen bron van vervuiling zijn die een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich meebrengt.

De heer ■■■ toont ook niet aan op welke afstand deze gracht gelegen is ten aanzien van zijn woning/tuin.

Bij de beoordeling van beweerde hinder, dient ook rekening te worden gehouden met de bestaande feitelijke toestand (R.v.St. nr. 196.893 van 13 oktober 2009).

Beroeper stelt zelf m.b.t. dit ingeroepen nadeel dat ‘zoals ook voor de grachten langs de [REDACTED] geldt’. Beroeper woont aan de [REDACTED] nr. 20 waardoor zijn ingeroepen nadeel reeds bestaat.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen bevelen, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel, dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete en precieze gegevens aanreiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, hetgeen betekent dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals bepaald in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die een verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

2.

De verzoekende partij staft het door haar beweerde nadeel met slechts 2 documenten, namelijk het bij de verkavelingsvergunning van 27 mei 1982 gevoegde plan enerzijds en het ‘plan verkaveling [REDACTED]’ anderzijds.

Daaruit blijkt alleen dat de volledige eigendom van de verzoekende partij inderdaad als het ware doorsneden wordt door de met het lot 9 van de verkavelingsvergunning van 27 mei 1982 samenvallende weginfrastructuur van de door de bestreden beslissing vergunde verkaveling.

Uit voormelde summiere plannen kan echter niet afgeleid worden dat dit lot 9 geïntegreerd is in de tuin van de verzoekende partij, en zelfs wanneer dit zo is, vermeldt de verzoekende partij zelf dat dit lot 9 (nog steeds) eigendom is van de [REDACTED].

De verzoekende partij stelt wel dit eigendomsrecht te betwisten in een geding voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt, waarbij de verzoekende partij vordert dat de toenmalige grondafstand aan de gemeente nietig zou worden verklaard.

Volgens de verzoekende partij was een vonnis voorzien voor 22 februari 2010, maar was het bij de indiening van het beroep bij de Raad nog niet gevelde.

Bij de verzoekschriften tot tussenkomst van zowel de eerste als de tweede en de derde tussenkomende partij is een kopie gevoegd van het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Hasselt van 19 april 2010, waarbij de vordering van de verzoekende partij onontvankelijk verklaard wordt “omwille van verjaring”.

In de mate dat het door de verzoekende partij beweerde nadeel afhankelijk is van de betwisting met betrekking tot het eigendomsrecht van lot 9 van de verkavelingsvergunning van 27 mei 1982, waarover de Raad niet bevoegd is om zich uit te spreken, kan de Raad dit nadeel niet beoordelen, laat staan als ernstig beschouwen.

Dit geldt meer bepaald voor de stelling van de verzoekende partij dat de rustige en groene onmiddellijke omgeving zal vervangen worden door een wegaanleg dwars door de percelen, waarvan zij eigenaar is.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de eigendom van de verzoekende partij al sinds 1982 doorsneden wordt door lot 9 van een vervallen verkaveling, waarvan de 8 andere loten eigendom zijn van de verzoekende partij.

3.

Los van de eigendomsbetwisting oordeelt de Raad dat de verzoekende partij onvoldoende concrete en precieze gegevens aanreikt die de Raad in staat zouden moeten stellen verschillende andere aspecten van het beweerde nadeel te beoordelen.

Zo brengt de verzoekende partij bijvoorbeeld geen foto's bij van de feitelijke toestand in het algemeen of van de toegang aan de linkerkant van haar woning, op basis waarvan de Raad de ernst van het mogelijke verlies van deze toegang zou kunnen beoordelen.

Hetzelfde geldt voor alle andere beweringen van de verzoekende partij, onder meer met betrekking tot mobiliteit, de impact op de woon- en leefomgeving, het verstoren van de privacy en de hinderlijke inkijk in de woning en in de tuin ingevolge het halfopen karakter van de bebouwing op lot 11 van de door de bestreden beslissing vergunde verkaveling, of nog: dat de grachten voorzien aan de linkerkant van de eigendom van de verzoekende partij bron zullen zijn van vervuiling, zoals ook voor de grachten langs de [REDACTED] geldt.

De verzoekende partij brengt voor dit alles onvoldoende concrete en precieze gegevens en/of stavingsstukken bij om de Raad in staat te stellen de ernst van de ingeroepen nadelen daadwerkelijk te onderzoeken en te beoordelen.

Er zijn geen foto's van de rustige en groene onmiddellijke omgeving of stavingsstukken in verband met de mobiliteit of waaruit blijkt waar de woning van de verzoekende partij zich ten opzichte van de geplande halfopen bebouwing op lot 11 van de door de bestreden beslissing vergunde verkaveling situeert.

Zo toont de verzoekende partij evenmin aan waar de gracht ten opzichte van haar eigendom en haar woning gelegen is, noch hoe en in welke mate deze gracht een bron zal zijn van vervuiling, zodat de verzoekende partij de ernst van dit beweerd nadeel niet aannemelijk maakt.

Wanneer de verzoekende partij opwerpt dat de halfopen bebouwing het karakter van de wijk aantast, hetgeen tevens een invloed heeft op de waarde van de reeds bestaande woningen, oordeelt de Raad eveneens dat ook met betrekking tot dit eventuele nadeel onvoldoende concrete en precieze gegevens, zoals bijvoorbeeld foto's van het residentiële karakter van de

wijk, worden bijgebracht om de ernst van het ingeroepen nadeel te onderzoeken en te beoordelen.

Bovendien oordeelt de Raad dat de door de verzoekende partij ingeroepen waardevermindering van (haar) reeds bestaande woning(en) niet met goed gevolg kan worden ingeroepen als ernstig nadeel, omdat dit een financieel nadeel is dat principieel herstelbaar is en de verzoekende partij desbetreffend het tegendeel niet aantoont.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorig onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.

2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 9 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Ingrid VAN AKEN

Eddy STORMS